

Я відмовила близькій людині у допомозі

Мені 28 років, і зараз майже вся моя родина вважає мене безсердечною через одну ситуацію з моїм молодшим братом. Яка склалася.

Він завжди був людиною, яка живе одним днем. Постійно змінював роботи, брав кредити, витрачав гроші на якісь спонтанні покупки, а потім просив в усіх допомогти йому. Раніше я неодноразово його виручала: позичала гроші, оплачувала оренду, навіть закривала один його борг перед банком де був великий кредит.

Кілька місяців тому він знову подзвонив мені й сказав, що терміново потребує великої суми грошей, інакше його можуть виселити з квартири. Але проблема в тому, що буквально за тиждень до цього він купив собі дорогий телефон і виклав фото з бару, де гуляв із своїми друзями.

Я сказала, що більше не хочу рятувати його від наслідків його власних рішень. Що я втомилась завжди бути людиною, яка постійно все “підчищає” і допомагає за ним. Він образився й кинув слухавку.

Тепер наша мама дзвонить мені майже щодня і каже, що я повинна допомогти, бо “ми сім’я”. Родичі теж дивляться на мене так, ніби я залишила брата на вулиці.

І тепер я не знаю, чи справді я нарешті поставила межі, чи просто стала байдужою людиною, яка відмовилась допомогти близькому в складний момент. Як мені бути тепер?